

лягъ по голѣма свѣтлина върху този катъ отъ палеозойската група въ нашитѣ Балкани.

Фауната на граптолитнитѣ шисти отъ Готландския катъ отличава се на всѣкжде съ голѣмо изобилие на индивиди, а съ извънредна бедностъ на видове. Най-разпространени отъ тѣхъ сж:

Monograptus priodon Bronn; *Monograptus priodon* var. *validus* Perner; *Monograptus Nilssoni* Barr.; *Monograptus dubius* Suess; *Monograptus colonus* Barr. и други. Твърде рѣдко се намиратъ: *Cyrtograptus tubuliferus* Barr. sp., *Dictionema* sp. както и много други *Monograptus'u*.

Карбонска система.

Отъ карбонската система само най-долния катъ, познатъ подъ името Кулмъ, е доказанъ положително въ България. Той е отбелязанъ съ континенталенъ фациесъ и съ растителни отпечатьци и представенъ особено добре на северъ отъ София въ Балкана, отъ дветѣ страни на Искъра. Продължението на тая система въ посока на изтокъ, къмъ Стъргелскитѣ, Етрополскитѣ и Златишкитѣ височини, като: Илдъзъ-табия, Баба, Косица и часть отъ Паскалъ, е очевидно, възъ основа на петрографскитѣ елементи, които влизатъ въ състава на нейнитѣ седименти.

Извънъ балканската верига, сжщитѣ кулмски пластове опасватъ Софийската котловина отъ къмъ изтокъ, дето при с. Гюреджия излизатъ изподъ плиоценскитѣ образувания и презъ Вакарелъ достигатъ до манастиря св. Димитрий, недалечно отъ с. Чукурово. Тѣ се намиратъ тѣй сжщо и на югъ отъ Витошкия масивъ.

Типични сж кулмскитѣ образувания и въ западна България, между Трънъ и Радомиръ, както и между с. с. Пещера и Трекляно, макаръ и до сега да не сж намѣрени въ тѣхъ фосилни остатъци.

Въ Искърския басейнъ северно отъ столицата, карбонскитѣ пластове лежатъ право върху силурскитѣ граптолитни шисти, а въ останалитѣ части на Балкана, както и въ Западна България върху микашисти и гнайси. И въ двата случая реченитѣ пластове сж въ дискордантно положение както